

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

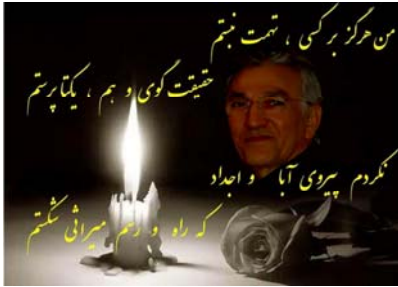
afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نعمت الله مختارزاده

۳۱ اگست ۲۰۱۸

اهل یک کشور

یاری هم‌رای تو جانانه و کتم که و نکتکم
خومره دیرخوند لری، شیرو شکر دلبر من...
زلف شبرنگ و گره گیر و پریشان شده را
دلم هرگز نموشه، از تو دمی دور بزم
هر که بد بنگریته، افرشی ره بور مگوئوم
توت و تلخان زده، با قرسک پنجشیر، اتن
توکه پشتونی و من تاجکم، عیش به کجاست
از یک و تاجک و پشتون و هزاره و بلوچ
قلمن یا قلمین، بکنم یا نکنم
ما که ماس و پس و گوار و براسیم، به هم
مسلم و گبر و بهائی و مسیحی و یهود
وحدت ملی ما، در گروزاغ و زغن
همه افغان و ز یک کشور و ملک و وطنیم
ای وطندار! بیاهمتی باهم قلمز
دستی بر دامن چرکین، سیاست نزنید
چمن خاطره ها خشک و من از گوهر اشک
"نعمتا" شیر و شکر بود، ولی شهد و شراب

خوده در عشق تو دیوانه و کتم که و نکتکم
دری و پینتو سره، گانه و کتم که و نکتکم
سرشب تا به سحر شانه و کتم که و نکتکم
خوده هم‌رای تو همخانه و کتم که و نکتکم
گردن و پایشیره زولانه و کتم که و نکتکم
صنما! رقصک مستانه و کتم که و نکتکم
ترک حرف و گپ بیگانه و کتم که و نکتکم
اهل یک کشور و یک خانه و کتم که و نکتکم
می کنو یا نه کنو خوانه و کتم که و نکتکم
ترک جنگ و جدل لانه و کتم که و نکتکم
بلبل و گل، شمع و پروانه و کتم که و نکتکم
انقلابات جسورانه و کتم که و نکتکم
فکر آبادی ویرانه و کتم که و نکتکم
نخل خشکیده ره پُر پانه و کتم که و نکتکم
ترک این قصه و افسانه و کتم که و نکتکم
دامنی، پُر دُر و دُر دانه و کتم که و نکتکم
گد و ود، داخل پیمانیه و کتم که و نکتکم

دری، پشتو، هزاره گی، پنجشیری، ازبکی، بلوچی
(قَلَمِز = بکنیم) (قَلَمَن یا قَلَمِیَمَن = بکنم یا نکنم)
(ماس = مادر) (پس = پدر) (گوار = خواهر)
(براس = برادر) (مَی کَنُو یا نَه کَنُو = بکنم یا نکنم)

اهلِ یکِ کشور (۱)

یاری همراي تو جانانه ، وُ کَم که وُنَکَم
خوده در عشقِ تو دیوانه ، وُ کَم که وُنَکَم
خومره دیرخوند لری ، شیر و شکر دلبرمن
دری و پینتو سره ، گانه ، وُ کَم که وُنَکَم
زلفِ شبرنگ و گره گیر و پریشان شده را
سرشب تا به سحر شانه ، وُ کَم که وُنَکَم
دِلِم هرگز نموشه ، از تو دمی دور بُرُم
خوده همراي تو همخانه ، وُ کَم که وُنَکَم
هرکه بد بِنگریته ، اُقْرِشی رَه بُور مُوکونوم
گردن و پایشیره زولانه ، وُ کَم که وُنَکَم
توت وتلخان زده ، با قرسکِ پنجشیر، اتن
صنما ! رقصکِ مستانه ، وُ کَم که وُنَکَم

(۲)

تو که پشتونی و من تاجکم ، عییش بکجاست
ترکِ حرف و گپِ بیگانه ، وُ کَم که وُنَکَم
ازبک و تاجک و پشتون و هزاره و بلوچ
اهلِ یک کشور و یک خانه ، وُ کَم که وُنَکَم
قِلَمَن یا قِلَمِیَمَن ، بَکُنَم یا نَکُنَم
مِی کُنُو یا نَه کُنُو حُوانه ، وُ کَم که وُنَکَم
ما که ماس و پس و گوار و براسیم ، به هم
ترکِ جنگ و جَدَلِ لانه ، وُ کَم که وُنَکَم
مسلم و ، گبر و بهایی و ، مسیحی و یهود
بلبل و گل ، شمع و پروانه ، وُ کَم که وُنَکَم
وحدتِ ملی بی ما ، در گرو زاع و زغن
انقلاباتِ جسورانه ، وُ کَم که وُنَکَم

(۳)

همه افغان و ز یک کشور و ملک و، وطنیم
فکرِ آبادی یی ویرانه ، وُ کَم که وُنَکَم
ای وطندار ! بیا همتی باهم قِلَمِز
نخلِ خشکیده ره پُر پانه ، وُ کَم که وُنَکَم
دستی بر دامنِ چرکینِ ، سیاست نزنید
ترکِ این قصه و افسانه ، وُ کَم که وُنَکَم
چمنِ خاطره ها خشک و، من از گوهرِ اشک
دامنی ، پُر دُرّ و دُرّدانه ، وُ کَم که وُنَکَم
«نعمتا» شیر و شکر بود ، ولی شهد و شراب
گَد و وَد ، داخلِ پیمانہ ، وُ کَم که وُنَکَم

دری پشتو هزاره گی پنجشیری ازبکی بلوچی
(قِلَمِز = بکنیم) (قِلَمَن یا قِلَمِیَمَن = بکنم یا نکنم)
(ماس = مادر) (پس = پدر) (گوار = خواهر)
(براس = برادر) (مِی کَتُو یا نَه کَتُو = بکنم یا نکنم)